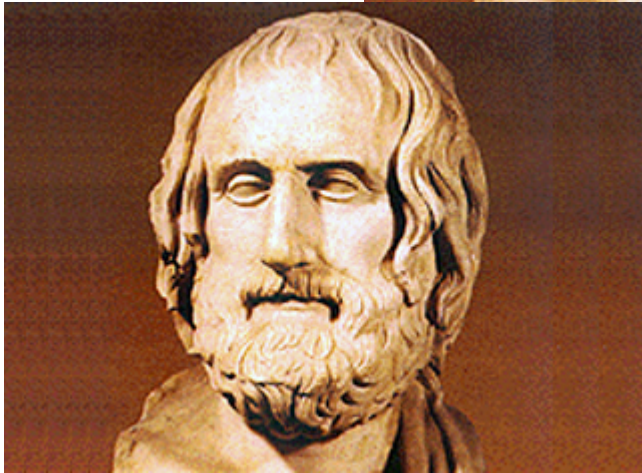
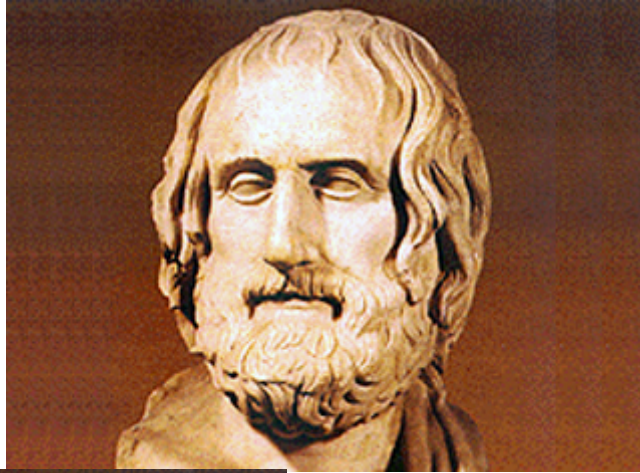

Ένας πατριώτης δάσκαλος, ο Ευριπίδης (Γανωτής Κωνσταντίνος)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο Ευριπίδης έγραψε τις περισσότερες

τραγωδίες του κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου. Σ' αυτόν τον εμφύλιο πόλεμο οι Αθηναίοι συμπεριφέρθηκαν πολύ σκληρά στους άλλους Έλληνες και πολεμούσαν μόνο για το συμφέρον της πόλης τους, όπως το έλεγαν και οι ίδιοι.

Ο Ευριπίδης όμως ονειρεύεται μία Αθήνα φιλόνηρωπη και ένδοξη για καλά έργα. Αυτό δείχνει με το δράμα του «Ικέτιδες». Η ιστορία του δράματος αυτού ξεκινάει από ένα πόλεμο που έκαναν οι Αργείοι με εφτά στρατηγούς, που πολιορκήσαν τη Θήβα. Στον πόλεμο αυτό νικήθηκαν οι Αργείοι και σκοτώθηκαν και οι εφτά στρατηγοί τους. Ένας απ' αυτούς, ο Καπανέας, χτυπήθηκε από κεραυνό του Δία και σκοτώθηκε.

Ο βασιλιάς των Αργείων Άδραστος ζητάει τα πτώματα των νεκρών Αργείων, για να τα θάψει. Ήταν πολύ μεγάλη αμαρτία να μείνουν άταφοι οι νεκροί. Οι Θηβαίοι

αρνούνται να δώσουν τους νέους. Ο Άδραστος έστειλε ικέτιδες τις μητέρες των επτά στρατηγών στο κράτος των Αθηνών και τις συνοδεύει και ο ίδιος. Ελπίζουν στη μεσολάβηση του βασιλιά της Αθήνας, του Θησέα.

Φτάνοντας οι ικέτιδες στην Ελευσίνα συναντούν την Αίθρα, μητέρα του Θησέα, στο ιερό της Δήμητρας. Η Αίθρα μαθαίνει το σκοπό του ερχομού των μαννάδων και συγκινείται. Στέλνει και προσκαλεί εκεί το γιό της, τον Θησέα, και προσπαθεί να τον πείσει να βοηθήσει τους νικημένους Αργείους, ώστε να πάρουν τα σώματα των νεκρών τους. Ο Θησέας διστάζει, γιατί προκαλεί μ' αυτό τον κίνδυνο της Αθήνας, η μητέρα του όμως δηλώνει ότι το θέμα το θεωρεί δικό της. Γίνεται ένας ρήτορας η Αίθρα και θυμίζει στο Θησέα ότι η Αθήνα έχει παράδοση ευγενικών αγώνων και ότι η πόλη αυτή με τους αγώνες μεγαλώνει και δοξάζεται. Οι αδικούμενοι έχουν ασφαλώς και την βοήθεια των θεών.

Η θερμή συνηγορία της Αίθρας λυγίζει το Θησέα κι ο Θησέας ζητάει από τους Θηβαίους να δώσουν τους νεκρούς. Οι Θηβαίοι αρνούνται και απαιτούν από το Θησέα να διώξει τις ικέτιδες απ' τη γη του. Αγανακτισμένος ο Θησέας κινεί πόλεμο κατά των Θηβαίων, τους νικά, παίρνει τα πτώματα των Αργείων και τα φέρνει στην Ελευσίνα. Εκεί, ανάβουν μία νεκρική πυρά και καίνε τα σώματα.

Το σώμα του νεκρού Καπανέα καίγεται χωριστά, γιατί σκοτώθηκε από κεραυνό του Δία. Η πυρά του ετοιμάζεται στη ρίζα ενός βράχου. Ξαφνικά στην κορυφή του βράχου εμφανίζεται η Ευάδνη, η γυναίκα του Καπανέα και δηλώνει ότι θα πέσει στην πυρά του άντρα της να καούνε μαζί. Μάταια ο πατέρας της την παρακαλεί να μη το κάνει. Αυτή πέφτει και καίγεται αγκαλιασμένη με τον άντρα της.

Στο τέλος τον δράματος εμφανίζεται η Αθηνά και συμβουλεύει το Θησέα να ζητήσει όρκο από τον Άδραστο ότι ποτέ οι Αργείοι δεν θα εισβάλουν στην Αθήνα και προλέγει ότι κάποτε τα παιδιά των στρατηγών αυτών θα κατακτήσουν τη Θήβα.

Με το δράμα αυτό ο Ευριπίδης θέλει να διδάξει στους Αθηναίους ότι μόνο για ευγενικούς και ιερούς σκοπούς πρέπει να πολεμούν.

Πηγή: agiazoni.gr